

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0342/2011

14.10.2011

RAPORT

referitor la jocurile de noroc online în piața internă
(2011/2084(INI))

Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor

Raportor: Jürgen Creutzmann

CUPRINS:

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	14
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI ECONOMICE ȘI MONETARE.....	17
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI JURIDICE	22
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	26

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la jocurile de noroc online în piața internă (2011/2084(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 martie 2011 intitulată „Carte verde privind jocurile de noroc online în piața internă” (COM(2011)0128),
- având în vedere articolele 51, 52 și 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Protocolul anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității,
- având în vedere jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene¹,
- având în vedere concluziile Consiliului din 10 decembrie 2010 și rapoartele privind progresele înregistrate ale Președințiilor franceză, suedeză, spaniolă și ungară ale Consiliului privind cadrul pentru jocurile de noroc și pariuri în statele membre ale UE,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2009 referitoare la integritatea jocurilor de noroc on-line²,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 mai 2008 referitoare la Cartea albă privind sportul³,
- având în vedere Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale⁴,
- având în vedere Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a

¹ În special hotărârile pronunțate în cauzele: Schindler 1994 (C-275/92), Gebhard 1995 (C-55/94), Läära 1999 (C-124/97), Zenatti 1999 (C-67/98), Anomar 2003 (C-6/01), Gambelli 2003 (C-243/01), Lindman 2003 (C-42/02), Fixtures Marketing Ltd/OPAP 2004 (C-444/02), Fixtures Marketing Ltd/Svenska Spel AB 2004 (C-338/02), Fixtures Marketing Ltd/Oy Veikkaus Ab 2005 (C-46/02), Stauffer 2006 (C-386/04), Unibet 2007 (C-432/05), Placanica și alții 2007 (C-338/04, C-359/04 și C-360/04), Comisia/Italia 2007 (C-206/04), Liga Portuguesa de Futebol Profissional 2009 (C-42/07), Ladbrokes 2010 (C-258/08), Sporting Exchange 2010 (C-203/08), Sjöberg și Gerdin 2010 (C-447/08 și C-448/08), Markus Stoß printre altele 2010 (C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 și C-410/07), Carmen Media 2010 (C-46/08), Engelmann 2010 (C-64/08).

² JO C 87E, 1.4.2010, p.30.

³ JO C 271 E, 12.11.2009, p. 51.

⁴ JO L 95, 15.4.2010, p. 1.

Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului¹,

- având în vedere Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță²,
- având în vedere Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului³,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 6 iunie 2011 intitulată „Combaterea corupției în UE”,
- având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁴,
- având în vedere Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice⁵,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 18 ianuarie 2011 intitulată „Dezvoltarea dimensiunii europene a sportului”,
- având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁶,
- având în vedere Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne⁷,
- având în vedere Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă⁸,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, precum și cel al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0342/2011),

¹ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

² JO L 144, 4.6.1997, p. 19.

³ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁴ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁵ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

⁶ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁷ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁸ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

- A. întrucât sectorul jocurilor de noroc online este în continuă creștere, într-o oarecare măsură în afara controlului guvernelor naționale ale cetățenilor cărora le sunt oferite astfel de jocuri de noroc, și întrucât acest sector nu reprezintă o piață precum celelalte, date fiind riscurile pe care le presupune în materie de protecție a consumatorilor și de combatere a crimei organizate;
- B. întrucât, prin aplicarea principiului subsidiarității, nu există o legislație europeană specifică în domeniul reglementării jocurilor de noroc online;
- C. întrucât serviciile de jocuri de noroc fac obiectul unei serii de acte legislative ale UE, cum ar fi Directiva privind serviciile media audiovizuale, Directiva privind practicile comerciale neloiale, Directiva privind vânzarea la distanță, Directiva privind combaterea spălării banilor, Directiva privind protecția datelor, Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice și Directiva privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată;
- D. întrucât sectorul jocurilor de noroc este reglementat în mod diferit în statele membre, iar acest lucru produce dificultăți majore nu numai în furnizarea de servicii de jocuri de noroc transfrontaliere legale de către operatorii licențiați, dar și în protejarea consumatorilor de către autorități și combaterea jocurilor de noroc online ilegale și a criminalității potențiale asociate acestora la nivelul UE;
- E. întrucât valoarea adăugată a unei abordări europene în materie de combatere a criminalității și a fraudei, în special cu privire la protejarea integrității sportului, precum și la protejarea jucătorilor și consumatorilor, dobândește o importanță deosebită;
- F. întrucât articolul 56 din TFUE garantează libertatea de a presta servicii, dar întrucât, ca urmare a naturii sale specifice, jocurile de noroc online au fost excluse din domeniul de aplicare a Directivei privind comerțul electronic, a Directivei privind serviciile și a Directivei privind drepturile consumatorilor;
- G. întrucât, deși Curtea de Justiție a clarificat o serie de aspecte juridice importante cu privire la jocurile de noroc online în UE, incertitudinea juridică subsistă în ceea ce privește alte aspecte, care pot fi rezolvate numai la nivel politic; întrucât această incertitudine juridică a condus la o creștere semnificativă a disponibilității jocurilor de noroc ilicite și a riscurilor ridicate asociate acestora;
- H. întrucât jocurile de noroc online, în cazul în care nu există un cadru adecvat de reglementare, pot implica un risc mai mare de dependență decât jocurile de noroc tradiționale, cu sediu fizic, dat fiind accesul facil și lipsa unui control social;
- I. întrucât consumatorii trebuie educați cu privire la potențialele prejudicii aduse de jocurile de noroc online și protejați împotriva pericolelor din acest domeniu, în special a dependenței, fraudei, înșelătoriei și jocurilor de noroc în rândul minorilor;
- J. întrucât jocurile de noroc reprezintă o importantă sursă de venituri, venituri pe care cele mai multe dintre statele membre le pot îndrepta spre activități caritabile și de binefacere, precum finanțarea sportului;

- K. întrucât este esențial să se garanteze integritatea sportului prin consolidarea luptei împotriva corupției și fenomenului meciurilor trucate;
- L. întrucât, pentru îndeplinirea acestor obiective, este absolut necesar să se pună în aplicare mecanisme de control al competițiilor sportive și al fluxurilor financiare, precum și mecanisme de monitorizare comună la nivelul întregii Uniuni Europene;
- M. întrucât, pentru a realiza un schimb de bune practici, este esențială cooperarea la nivel internațional între toate părțile implicate (instituții, federații sportive, operatori de pariuri),
1. salută inițiativa Comisiei Europene de a începe consultări publice în cadrul Cărții verzi privind pariurile și jocurile de noroc online, ceea ce va permite o reflecție pragmatică și realistă asupra viitorului acestui sector în Europa;
 2. salută clarificarea oferită de Comisie și precizează că procesul politic inițiat prin Cartea verde nu vizează sub nicio formă dereglementarea/liberalizarea jocurilor de noroc online; salută faptul că în cartea verde se ia în considerare poziția clară a Parlamentului European privind jocurile de noroc; deplânge faptul că nu se închid de către Comisie cazurile existente privind încălcarea dreptului comunitar;
 3. reamintește importanța economică crescândă a sectorului jocurilor de noroc online, ale căror venituri anuale au depășit 6 miliarde EUR în 2008, ceea ce reprezintă 45 % din piața mondială; este de acord cu Curtea de Justiție a Uniunii Europene că aceasta este o activitate economică cu caracteristici specifice; reamintește că această creștere implică, de asemenea, costuri sociale sporite ca urmare a dependenței de jocurile de noroc și a practicilor ilegale;
 4. consideră că reglementarea eficientă a sectorului jocurilor de noroc online ar trebui, mai ales:
 - (1) să canalizeze impulsul natural de a juca prin limitarea publicității la strictul necesar pentru a orienta potențialii jucători spre oferta legală și prin impunerea unor norme pentru ca publicitatea pentru jocurile de noroc online să fie însoțită în permanență de mesaje de informare cu privire la comportamentul de joc excesiv sau patologic;
 - (2) să combată sectorul ilegal al jocurilor de noroc prin consolidarea resurselor tehnice și juridice care permit descoperirea și sancționarea operatorilor ilegali și prin favorizarea dezvoltării unei oferte legale de calitate;
 - (3) să garanteze o protecție eficientă a jucătorilor, acordând o atenție deosebită grupurilor vulnerabile, în special tinerilor,
 - (4) să prevină pericolele legate de dependența pe care o pot genera jocurile de noroc și
 - (5) să garanteze că jocurile de noroc se vor desfășura într-un mod controlat, corect, responsabil și transparent,
 - (6) să asigure că integritatea competițiilor sportive va fi garantată prin promovarea unor acțiuni concrete,

- (7) să asigure că filialele sportive și hipice beneficiază de un câștig financiar pentru sumele pariate,
- (8) să asigure că un procent semnificativ din veniturile obținute din jocurile de noroc va fi utilizat în scopuri publice, caritabile sau de binefacere și
- (9) să asigure că jocurile de noroc nu sunt legate de infracțiuni, fraudă și orice formă de spălare de bani;
5. consideră că prin această reglementare, consumatorii și publicul ar fi mult mai interesați de competițiile sportive, iar credibilitatea rezultatelor sportive și prestigiul de care se bucură acest tip de competiții sportive ar deveni sustenabile;
6. subliniază poziția Curții de Justiție a Uniunii Europene¹, conform căreia internetul este doar un canal de propagare a ofertei de jocuri de noroc cu tehnologii sofisticate care pot fi utilizate pentru a proteja consumatorii și pentru a păstra ordinea publică, cu toate că acest lucru nu reduce posibilitatea statelor membre de a-și alege abordarea specifică în materie de reglementare a jocurilor de noroc online, și le oferă posibilitatea de a limita sau de a exclude anumite servicii oferite consumatorilor;

Principiul subsidiarității și valoarea adăugată europeană

7. subliniază că trebuie aplicat principiul subsidiarității care să stea la baza oricărei reglementări din acest sector, având în vedere diferitele tradiții și culturi din statele membre, care trebuie înțelese drept „subsidiaritate activă”, ce presupune cooperarea dintre administrațiile naționale; consideră, totodată, că acest principiu presupune conformarea cu regulile pieței interne aplicabile, conform cu hotărârea CEJ privind jocurile de noroc;
8. subliniază faptul că statele membre au dreptul să își reglementeze și să își controleze sectorul jocurilor de noroc conform legislației europene privind piața internă, precum și în conformitate cu tradițiile și cultura lor;
9. consideră că o ofertă bine reglementată și atractivă de servicii de jocuri de noroc, atât online, cât și prin canale tradiționale, este necesară pentru a asigura că consumatorii nu recurg la operatori care nu îndeplinesc cerințele naționale de licențiere;
10. subliniază necesitatea de a descuraja jucătorii de a mai apela la oferte ilicite, ceea ce presupune o ofertă licită coerentă la nivel european, în special în domeniul fiscal, bazată pe standarde comune minime de responsabilitate și integritate; invită Comisia Europeană, ținând seama în mod adecvat de principiul subsidiarității, să analizeze modul în care ar trebui puse în aplicare aceste standarde comune, inclusiv dacă se impune instituirea unui cadru juridic european cu cerințe minime;
11. respinge, așadar, un instrument juridic european pentru reglementarea uniformă a întregului sector al jocurilor de noroc, consideră însă că o abordare europeană coordonată ar adăuga în mod clar valoare, alături de reglementările naționale, dată fiind natura

¹ Carmen Media 2010 (C-46/08).

transfrontalieră a serviciilor de jocuri de noroc online;

12. recunoaște dreptul de care dispun statele membre în materie de organizare a pariurilor și a jocurilor de noroc, asigurând în același timp respectarea principiilor de bază ale TUE privind nediscriminarea și proporționalitatea; respectă, în acest context, hotărârea anumitor state membre de a interzice total sau parțial jocurile de noroc online sau de a menține monopolul de stat în respectivul sector, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, cu condiția ca acestea să adopte o abordare comună;
13. reamintește că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a admis în numeroase ocazii că, pentru a asigura o mai bună protecție a consumatorilor împotriva fraudei și pentru a combate mai eficient criminalitatea din sectorul jocurilor de noroc online, este indicat ca drepturile exclusive să fie acordate unui singur operator supus unui control strict din partea autorităților publice;
14. subliniază faptul că jocurile de noroc online reprezintă activități economice unice în felul lor, în cazul cărora nu se pot aplica pe deplin dispozițiile privind piața internă, și anume libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii; recunoaște, cu toate acestea, jurisprudența coerentă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, care subliniază că ar trebui adoptate și aplicate, în mod consecvent, proporțional și nediscriminatoriu, controale naționale;
15. subliniază că, pe de o parte, furnizorii de jocuri de noroc online ar trebui să respecte întotdeauna legislația națională a țării în care acele jocuri operează și, pe de altă parte, statele membre ar trebui să mențină dreptul exclusiv de a impune toate măsurile pe care le cred necesare pentru a aborda jocurile de noroc online ilicite, în vederea implementării legislației naționale și pentru a împiedica accesul pe piață al furnizorilor ilegali;
16. consideră că nu se aplică principiul recunoașterii reciproce a licențelor în sectorul jocurilor de noroc în circumstanțele actuale, dar că, pentru respectarea principiilor pieței interne, statele membre care deschid sectorul jocurilor de noroc online concurenței, pentru toate sau doar unele dintre jocurile de noroc, trebuie să asigure transparența și concurența nediscriminatorie; sugerează ca statele membre să introducă un mecanism de licențiere care să le permită tuturor operatorilor de jocuri de noroc europeni, care îndeplinesc condițiile stabilite de statele membre, să solicite licențierea; procedurile de solicitare a licențelor, care reduc sarcinile administrative prin evitarea paralelismelor inutile de cerințe și controale efectuate în statele membre, ar putea fi introduse în acele state membre care au implementat un sistem de acordare a licențelor, asigurând în același timp autoritatea de reglementare a statului membru în care a fost solicitată licența; prin urmare, consideră că este necesară consolidarea încrederii dintre autoritățile de reglementare naționale printr-o cooperare administrativă mai strânsă; respectă, de asemenea, decizia anumitor state membre de a determina numărul de operatori, tipurile și numărul de jocuri disponibile, pentru a proteja consumatorii și a preveni criminalitatea, cu condiția ca respectivele restricții să fie proporționale și să reflecte o preocupare de limitare a activităților din cadrul respectivului sector într-o manieră consecventă și sistematică;
17. invită Comisia să examineze, respectând principiul subsidiarității, toate instrumentele și măsurile posibile la nivel UE menite să protejeze consumatorii vulnerabili, să preveniți dependența și să combată operatorii ilegali în domeniul jocurilor de noroc,

inclusiv cooperarea formalizată între autoritățile naționale de reglementare, standarde comune pentru operatori sau o directivă-cadru; consideră că un cod de conduită european în domeniul jocurilor de noroc online, convenit între autoritățile de reglementare și operatori, ar putea fi un prim pas în acest sens;

18. consideră că un cod de conduită paneuropean în domeniul jocurilor de noroc online ar trebui să abordeze drepturile și obligațiile atât ale furnizorului de servicii, cât și ale consumatorului; consideră că acest cod de conduită ar trebui să asigure implicarea responsabilă în jocurile de noroc, un nivel ridicat de protecție a jucătorilor, în special în cazul minorilor și al altor persoane vulnerabile, precum și mecanisme de sprijin atât la nivelul UE, cât și la nivel național de combatere a criminalității cibernetice, a fraudei și a publicității înșelătoare și, în cele din urmă, să ofere un cadru de principii și reguli, care să asigure protecția uniformă a consumatorilor pe teritoriul UE;
19. subliniază faptul că statele membre ar trebui să ia mai multe măsuri pentru a-i împiedica pe furnizorii de jocuri de noroc ilicite să își ofere serviciile online, de exemplu prin întocmirea unei liste negre cu furnizorii de jocuri de noroc ilicite; invită Comisia să examineze posibilitatea propunerii unui instrument juridic obligatoriu prin care băncile, emitenții de carduri de credit și alți participanți la sistemul de plăți din UE să fie obligați să blocheze, pe baza listelor negre stabilite la nivel național, tranzacțiile dintre clienții proprii și furnizorii de jocuri de noroc care nu sunt licențiați în jurisdicția lor, fără obstrucționarea tranzacțiilor legitime;
20. respectă dreptul statelor membre de a recurge la o gamă largă de măsuri represive împotriva ofertelor ilicite de jocuri de noroc online; sprijină, în scopul de a spori eficiența luptei împotriva ofertelor ilicite de jocuri de noroc online, introducerea unui principiu de reglementare conform căruia o companie de jocuri de noroc poate funcționa (sau licita pentru licența națională obligatorie) într-un stat membru doar în cazul în care nu operează în contradicție cu dreptul din orice alt stat membru al UE;
21. îndeamnă Comisia, în calitate de gardian al tratatelor, și statele membre să supravegheze în continuare eficient respectarea legislației UE;
22. constată faptul că, din 2008, cazurile pendinte de încălcare a dreptului comunitar ar fi putut avansa mai mult și că niciun stat membru nu a fost sesizat la Curtea Europeană de Justiție; îndeamnă Comisia să continue ancheta sa cu privire la eventualele lipsuri privind coerența legislației statelor membre în domeniul jocurilor de noroc (online și offline) cu TFUE și - dacă este necesar - să continue procedurile privind încălcarea dreptului comunitar pendinte din 2008 pentru a asigura coerența menționată; reamintește Comisiei că, în calitate de „gardian al tratatelor”, are datoria să acționeze rapid atunci când primește o plângere privind încălcarea libertăților prevăzute de tratate; invită, așadar, Comisia să urmărească de urgență și în mod sistematic cazurile existente și viitoare de încălcare a dreptului comunitar;

Cooperarea între organismele de control

23. este preocupat de potențiala fragmentare a sectorului european al jocurilor de noroc online, care ar împiedica dezvoltarea unei oferte licite, în special în statele membre mai mici;
24. solicită intensificarea profundă a cooperării dintre autoritățile de reglementare naționale cu suficiente competențe sub coordonarea Comisiei Europene, în scopul de a elabora standarde comune și de a combate împreună operatorii de jocuri de noroc online ce operează fără licența națională obligatorie; subliniază că acțiunile naționale izolate nu sunt eficiente în special pentru identificarea jucătorilor aflați pe liste negre și pentru combaterea spălării banilor, a fraudării pariurilor și altele și, frecvent, pentru combaterea criminalității organizate; în acest cadru: consideră că o etapă necesară în vederea unei mai bune cooperări în materie de reglementare rezultă în urma instituirii unei autorități de reglementare având competențe suficiente în fiecare stat membru; consideră că Sistemul de informare al pieței interne poate servi drept baza pentru o mai bună cooperare între organismele naționale de control; ia act de inițiativele organismelor naționale de control pentru o mai strânsă cooperare, cum ar fi rețeaua GREF (Forumul european al organismelor de control în domeniul jocurilor de noroc) și Platforma europeană de reglementare; solicită o cooperare mai strânsă și o mai bună coordonare între statele membre ale UE, Europol și Eurojust în lupta împotriva jocurilor de noroc ilicite, fraudei, spălării banilor și a altor infracțiuni financiare din sectorul jocurilor de noroc online;
25. subliniază, în special, că metoda de pariere „spread betting” (pariuri pe bază de interval) – o formă de jocuri de noroc care se desfășoară predominant online și în care consumatorii pot pierde potențial mult mai mult decât miza lor inițială – necesită condiții foarte stricte pentru accesul consumatorilor și ar trebui reglementată, astfel cum este deja cazul într-o serie de state membre, într-un mod similar cu instrumentele financiare derivate;
26. consideră că diferitele forme de jocuri de noroc online, cum ar fi jocurile de noroc interactive cu o frecvență rapidă, de ordinul secundelor, pariurile sau jocurile de tip loto săptămânale prezintă caracteristici diferite și, prin urmare, acestea necesită soluții diferite, pentru că posibilitatea abuzurilor este mai mare în cazul anumitor jocuri de noroc decât în cazul altora; observă, în special, că posibilitatea spălării de bani depinde de calitatea procesului de identificare, de forma de joc și de metodele de plată folosite, fapt care face necesară, în cazul anumitor forme de joc, o monitorizare a tranzacțiilor de joc în timp real și exercitarea unui control mai strict decât în cazul altor forme de joc;
27. subliniază necesitatea abordării protecției conturilor consumatorilor deschise în legătură cu jocurile de noroc online în cazul în care prestatorul de servicii devine insolvent; prin urmare, sugerează ca viitoarele acte legislative să aibă obiectivul de a proteja depozitele în cazul în care se impun amenzi asupra site-urilor internet respective sau sunt inițiate proceduri juridice împotriva acestora;
28. invită Comisia să sprijine consumatorii afectați de practicile ilegale și să le pună la dispoziție asistență juridică;
29. recomandă punerea în aplicare a standardelor minime uniforme la nivel european pentru identificare electronică; consideră că înregistrarea trebuie să se desfășoare astfel încât jucătorul să fie identificat și să se asigure, totodată, că jucătorul deține cel mult un cont de joc în cadrul aceleiași societăți de jocuri de noroc; subliniază că sistemele robuste de

înregistrare și de verificare sunt instrumente-cheie în prevenirea oricărei utilizări abuzive a jocurilor de noroc online, precum spălarea banilor;

30. consideră că, pentru a proteja în mod eficient consumatorii, mai ales jucătorii vulnerabili și tineri, de aspectele negative ale jocurilor de noroc online, UE trebuie să adopte standarde comune pentru protecția consumatorului; subliniază, în acest context, că procesele de control și protecție trebuie instituite înainte de inițierea oricărei activități de joc de noroc și pot include, printre altele, verificarea vârstei, restricții la plata electronică și la transferurile de fonduri între conturile de joc și obligația pentru operatori de a afișa notificări privind vârsta legală, comportamentul de risc ridicat și ludopatie, precum și informații privind punctele naționale de contact pe site-urile de jocuri de noroc online;
31. solicită utilizarea de metode eficiente pentru combaterea jocurilor de noroc problematice, printre altele, prin intermediul interdicției de a juca și al limitelor obligatorii ale cheltuielilor într-un anumit interval de timp, stabilite chiar de consumator; subliniază faptul că trebuie stabilită o perioadă de așteptare înainte de creșterea limitei de cheltuielă;
32. subliniază faptul că dependența de jocuri de noroc constituie un comportament patologic care poate afecta până la 2 % din populație în anumite țări; solicită, prin urmare, realizarea unui studiu privind nivelul de dependență în toate statele membre ale UE, astfel încât să se fixeze bazele pentru stabilirea unei strategii integrate de protecție a consumatorului împotriva acestei forme de dependență; consideră că, imediat după crearea unui cont de joc, trebuie să se ofere informații corecte și complete referitoare la jocurile de noroc, la modul responsabil de a juca și la metodele de tratament al dependenței de jocuri de noroc;
33. invită Comisia și statele membre să ia act de studiile deja realizate în acest domeniu, să se concentreze asupra cercetării în materie de apariție, formare și tratare a dependenței de jocuri de noroc, să colecteze și să publice date statistice referitoare la toate canalele (online și offline) ale sectoarelor jocurilor de noroc pentru a sistematiza date cuprinzătoare cu privire la sectorul jocurilor de noroc din UE; subliniază că sunt necesare statistici realizate de surse independente în special cu privire la dependența de jocurile de noroc;
34. invită Comisia să inițieze crearea unei rețele de organizații naționale care să se ocupe de persoanele dependente de jocuri de noroc pentru a permite un schimb de experiență și de bune practici;
35. constată faptul că, potrivit unui studiu apărut recent¹, sectorul jocurilor de noroc a fost identificat drept cel în care se simte cea mai mare nevoie de un mecanism de soluționare alternativă a litigiilor; sugerează, prin urmare, că autoritățile naționale de reglementare ar putea institui mecanisme de soluționare alternativă a litigiilor în cadrul sectorului jocurilor de noroc online;

Jocurile de noroc și sportul: nevoia de asigurare a integrității

36. constată că, odată cu dezvoltarea sectorului pariurilor sportive online, s-a înregistrat un

¹ Studiu privind „Soluționarea alternativă cu caracter transfrontalier a litigiilor în Uniunea Europeană”, 2011, <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=41671>.

număr mai mare de riscuri de fraudă în cadrul competițiilor sportive, chiar dacă acesta nu este un fenomen nou, ceea ce reprezintă un risc pentru integritatea vieții sportive; consideră așadar că ar trebui să fie stabilită o definiție comună a trucării evenimentelor sportive și a trișatului și că fraudarea pariurilor trebuie sancționată penal în întreaga Europă;

37. solicită elaborarea de instrumente de încurajare a cooperării judiciare și polițienești transfrontaliere, implicând toate autoritățile competente ale statelor membre în special în prevenirea, depistarea și investigarea aranjării meciurilor în legătură cu pariurile sportive; în acest sens, invită statele membre să ia în considerare serviciile dedicate de urmărire penală care au ca responsabilitate principală investigarea cazurilor de aranjare a meciurilor; solicită elaborarea unui cadru de cooperare cu organizatorii competițiilor sportive, pentru a facilita schimbul de informații între organismele de disciplină sportivă și autoritățile publice de anchetă și de urmărire penală, folosind în acest sens, de exemplu, rețele și puncte de contact naționale însărcinate mai ales cu problematica meciurilor truate; este recomandabilă, după caz, cooperarea cu operatorii de jocuri de noroc;
38. consideră, prin urmare, că se impune adoptarea unei definiții uniforme a fraudei sportive la nivel european, care trebuie introdusă în dreptul penal al tuturor statelor membre;
39. își exprimă îngrijorarea cu privire la legăturile dintre organizațiile criminale și dezvoltarea practicilor de aranjare a meciurilor în cazul pariurilor online, profiturile care rezultă din acestea sprijinind alte activități criminale;
40. ia act de faptul că mai multe țări europene au adoptat deja o legislație strictă împotriva spălării banilor prin intermediul pariurilor sportive, aranjării meciurilor (calificându-le ca infracțiune specifică și penală), precum și împotriva conflictelor de interese între operatorii de pariuri și cluburile sportive, echipe sau sportivii activi;
41. ia act de faptul că operatorii online cu licență din UE joacă deja un rol în identificarea potențialelor cazuri de corupție în sport;
42. subliniază importanța educației pentru protejarea integrității sportului; invită, prin urmare, statele membre și federațiile sportive să informeze în mod adecvat și să educe sportivii și consumatorii la toate nivelurile și de la vârste fragede (atât amatori, cât și profesioniști);
43. recunoaște semnificația deosebită pe care o are contribuția veniturilor provenite din jocurile de noroc la finanțarea sportului profesionist și amator la toate nivelurile în statele membre, inclusiv pentru protejarea integrității competițiilor sportive de fraudarea pariurilor; invită Comisia să analizeze aranjamente financiare alternative, respectând practicile statelor membre, prin care veniturile provenite din pariuri sportive ar putea fi în mod curent utilizate pentru a proteja integritatea competițiilor sportive împotriva fraudării pariurilor, luând în considerare totodată că un mecanism de finanțare nu trebuie să conducă la o situație din care numai foarte puține sporturi profesionale, televizate pe scară largă să beneficieze, în timp ce alte sporturi, în special sporturile de la nivel local s-ar confrunta cu o finanțare din pariuri sportive diminuată;
44. reamintește din nou Comisiei importanța loteriei de finanțare pentru sport și alimentație și îndeamnă Comisia să propună măsuri pentru a asigura această funcție socială; în acest

sens, reamintește, de asemenea, concluziile Consiliului din 10 decembrie 2010;

45. reafirmă poziția sa că pariurile sportive constituie o formă de uz comercial al competițiilor sportive; recomandă protejarea competițiilor sportive împotriva folosirii lor în scopuri comerciale neautorizate, îndeosebi prin recunoașterea drepturilor organizatorilor de evenimente sportive în vederea garantării atât a unui câștig financiar echitabil în favoarea sportului profesionist și amator de la orice nivel, cât și în calitate de instrument care facilitează combaterea fraudei sportive, mai ales a meciurilor aranjate;
46. subliniază că pentru garantarea unei relații mai echilibrate între organizatorii de competiții sportive și operatorii de jocuri de noroc online ar trebui ca aceștia să încheie acorduri cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic;
47. constată importanța transparenței în sectorul jocurilor de noroc online; are în vedere, în acest sens, impunerea obligației de a prezenta un raport anual, ceea ce ar trebui să demonstreze, între altele, cunoașterea activităților de interes public și/sau a evenimentelor sportive care urmează să fie finanțate și/sau sponsorizate prin veniturile din jocuri de noroc; solicită Comisiei Europene să analizeze posibilitatea prezentării obligatorii a unui raport anual.
48. subliniază necesitatea oferirii unei alternative fiabile la jocurile de noroc ilegale; subliniază necesitatea de a găsi soluții pragmatice în ceea ce privește publicitatea și sponsorizarea de către operatorii de jocuri de noroc online a evenimentelor sportive; consideră că trebuie identificate standarde comune în materie de publicitate care să ofere suficientă protecție consumatorilor vulnerabili, fără a împiedica însă sponsorizarea evenimentelor internaționale;
49. invită Comisia și statele membre să colaboreze cu toate părțile interesate din domeniul sportului în vederea identificării de mecanisme adecvate necesare pentru a proteja integritatea sportului și finanțarea sporturilor de la nivel local;
50. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

Sectorul jocurilor de noroc online înregistrează o creștere constantă. Potrivit ultimelor cifre, 10% din totalul jocurilor de noroc din Europa se desfășoară în prezent pe internet sau prin canale de distribuție similare, precum telefoanele mobile sau platformele interactive de televiziune, înregistrând o tendință ascendentă și un volum al pieței de peste 10 miliarde de euro.

Piața jocurilor de tradiționale noroc, precum și piața jocurilor de noroc pe internet sunt caracterizate de o ofertă diversificată de produse: pe de o parte, jocurile clasice de loto și loterie, dar și pariuri sportive, poker, jocuri de bingo, precum și pariuri pe curse hipice și de ogari, realizate prin procedura pariurilor reciproce.

Prin natura lui, internetul este un mediu transfrontalier, jocurile de noroc online necunoscând așadar limitările granițelor. Ca urmare a unei creșteri permanente a ofertei și a numărului de jucători, actuala stare de fragmentare a pieței europene din acest domeniu devine tot mai evidentă. În numeroase state membre există o interdicție totală, sau interdicție sub rezerva autorizării, în timp ce altele au o piață pe deplin deschisă și liberalizată.

Astfel cum a stabilit Curtea de Justiție a Uniunii Europene în numeroase hotărâri, jocurile de noroc nu se încadrează în furnizarea de servicii standard, motiv pentru care au fost excluse explicit din Directiva privind serviciile, chiar dacă libertatea de a furniza servicii, garantată prin articolul 56 din TFUE, se aplică și jocurilor de noroc. În conformitate cu articolele 51 și 52 din TFUE, statele membre au libertatea de a-și reglementa singure piețele, atâta timp cât aceste reglementări vizează în mod coerent realizarea obiectivelor urmărite, cum ar fi combaterea dependenței de jocuri.

Principiul subsidiarității joacă însă un rol deosebit de important în acest sector, date fiind tradițiile foarte diferite. Statele membre au o mare libertate de a decide modul în care doresc să-și reglementeze sectorul jocurilor de noroc. În sectorul internetului însă, aceste reglementări extrem de diferite conduc la denaturări ale pieței. Operatorii de jocuri de noroc din statele membre care au piețe deschise și practică o cotă de impozitare redusă, își desfășoară activitatea și în țări în care jocurile de noroc online sunt interzise, sau fac concurență operatorilor online licențiați. Acești operatori, precum și operatorii de jocuri de noroc tradiționale din aceste țări nu sunt însă în măsură să facă față concurenței. În plus, pe internet funcționează o piață neagră nereglementată de dimensiuni considerabile.

Prin urmare, obiectivul central urmărit trebuie să fie restrângerea semnificativă a acestei piețe negre, precum și a pieței gri. Una dintre opțiunile la care pot recurge statele membre în vederea realizării acestui obiectiv este interzicerea totală, care însă ar necesita măsuri dure de punere în aplicare. Statele membre au libertatea de a opta pentru această soluție pe baza principiului subsidiarității.

O soluție mai eficientă ar fi, totuși, crearea unei oferte licite de jocuri de noroc pe internet, care însă nu ar trebui să conducă la stabilirea unui monopol (de stat) în domeniul jocurilor de noroc pe internet, întrucât doar arareori monopolurile garantează o ofertă suficient de diversificată. Prin urmare, piața trebuie deschisă iar întreprinzătorilor trebuie să li se ofere

stimulente suficiente pentru a-i încuraja să dezvolte o ofertă licită. Metoda cea mai eficientă în acest sens este elaborarea unui mecanism de licențiere, cu condiția ca acesta să se întemeieze pe principiul concurenței nediscriminatorii. În cadrul acestui sistem introdus deja cu succes în unele state membre precum Franța și Italia, condițiile impuse pentru acordarea licențelor sunt stabilite de autoritățile de reglementare. În Franța, de pildă, ponderea operatorilor licenți a crescut considerabil după introducerea sistemului de licențiere: peste 80% din piața jocurilor de noroc din Franța este deținută de operatori licențiați. Pentru a evita orice formă de discriminare, numărul licențelor disponibile trebuie să fie suficient de mare sau nelimitat. În plus, trebuie împiedicate și orice forme de discriminare indirectă, ca de pildă în domeniul standardelor tehnice.

O piață deschisă și organizată a jocurilor de noroc online presupune o autoritate națională de reglementare independentă și puternică, în măsură să stabilească condițiile-cadru în care să se desfășoare jocurile de noroc și mai ales capabilă să le pună în aplicare. Autoritățile naționale de reglementare trebuie să dețină competențele necesare pentru a putea sancționa orice încălcare și pentru a acționa împotriva operatorilor ilegali.

Având însă în vedere natura transfrontalieră a internetului, statele membre nu sunt în măsură să reglementeze toate aspectele jocurilor de noroc online. Prin urmare, o cooperare extinsă între autoritățile naționale de reglementare este esențială. Până acum, cooperarea s-a manifestat doar la scară mică, sub forma procedurilor bilaterale. În acest context se impune însă necesitatea unei cooperări instituționalizate, de pildă pe baza Sistemului de informare al pieței interne, care să permită transmiterea eficientă și rapidă de informații. Crearea unei rețele extinse de autorități de reglementare, funcționând sub coordonarea Comisiei, ar fi de asemenea de bun augur. Doar printr-o poziție europeană comună putem evita ca operatorii neautorizați să exploateze lacunele din reglementare și ca autoritățile naționale de reglementare să acționeze divergent. De aceea, Comisia și statele membre sunt chemate să acționeze cu promptitudine, pentru a proteja consumatorii din Europa de operatori neserioși.

Jocurile de noroc ascund un risc de dependență. Studiile arată că numărul persoanelor care se adresează centrelor de sprijin pentru persoanele dependente de jocuri a crescut semnificativ de la introducerea, în urmă cu aproximativ 10 ani, a jocurilor de noroc online. Există deja numeroase inițiative venite atât din partea autorităților de reglementare, cât și dezvoltate sub formă de coduri de conduită și angajamente voluntare, prin care se încearcă diminuarea comportamentelor problematice față de jocuri și a dependenței de jocuri pe internet. Nu ne putem însă aștepta ca aceste inițiative să aibă rezultate, atâta timp cât în fiecare stat membru se aplică alte standarde. În multe state membre există măsuri de protecție exemplare, practicate deopotrivă de operatorii publici și privați de jocuri de noroc online. Acestea se bazează însă pe standarde strict naționale, motiv pentru care nu sunt compatibile cu ideea de piață internă. Astfel, în unele state membre există obligația deținerii unei cărți de identitate electronice, prin care se realizează controlul identității pe internet. De cele mai multe ori străinii nu au un astfel de document și sunt excluși astfel de la participarea la jocuri de noroc online, chiar dacă sunt stabiliți definitiv în statul membru respectiv. Rezultă astfel importanța standardelor tehnice europene, care pot fi elaborate prin colaborarea dintre industrie, organismele de protecție a consumatorilor și Comisie. Acestea ar reduce în același timp barierele cu care se confruntă operatorii de jocuri de noroc din alte țări europene atunci când doresc să intre pe piață. Un pas important în vederea creării unui sector al jocurilor de noroc legale și reglementate este tocmai limitarea barierelor la intrarea pe piață.

Protejarea minorilor de jocurile de noroc reprezintă un alt obiectiv general, care nu depinde de diferențele de tradiții sau cultură. Prin urmare, este necesar să se stabilească standarde minime la nivel european pentru protejarea minorilor, combaterea dependenței, dar și pentru lupta împotriva spălării banilor și a altor activități criminale asociate cu jocurile de noroc. Acestea ar putea fi formulate în cadrul unei propuneri de directivă a Comisiei, prin care să se stabilească standarde minime aplicabile la nivel european și obligatorii pentru toți operatorii licențiați de jocuri de noroc online. Statele membre ar avea libertatea ca ulterior să impună criterii suplimentare. O acțiune determinată a Comisiei și a statelor membre este importantă pentru asigurarea la nivel european a unui grad ridicat și uniform de protecție a consumatorilor.

În cele mai multe state membre, veniturile din jocurile de noroc sunt utilizate în scopuri caritabile și de binefacere și contribuie la finanțarea sportului. Vorbim însă de o situație valabilă doar în cazul operatorilor de jocuri de noroc legali și licențiați. Operatorii ilegali nu plătesc impozite și prin urmare nu contribuie cu nimic la dezvoltarea societății. Dacă ar exista o piață reglementată la nivelul statelor membre, operatorii de jocuri de noroc online ar trebui să plătească în țara jucătorului o mare parte din impozitele mari colectate din jocurile de noroc. Este un element important pentru promovarea în întreaga Europă a sportului și a altor activități non-profit din veniturile publice obținute din jocurile de noroc. În sectorul pariurilor hipice se pot lua măsuri prin care să se asigure faptul că o parte din veniturile din pariuri le revine crescătorilor, care le vor utiliza pentru a finanța reproducerea cailor.

Din nefericire, în trecut au existat numeroase cazuri de fraudare a pariurilor, care au pus sub semnul întrebării integritatea sportului. Este în interesul direct al tuturor celor implicați, adică al federațiilor sportive, al operatorilor de jocuri de noroc, precum și al jucătorilor să asigure integritatea sportului și să prevină fraudarea pariurilor. Fraudarea pariurilor poate fi combătută cel mai eficient la nivel european. De aceea, Comisia Europeană, în colaborare cu statele membre, trebuie să dezvolte un sistem funcțional de combatere a fraudării pariurilor. O acțiune comună împotriva fraudării pariurilor ar avea efecte mai ample și asupra persoanelor din afara Europei care se fac vinovate de infracțiunea de fraudare a pariurilor.

În scopul protejării integrității sportului, trebuie evitate conflictele de interese dintre operatorii de pariuri sportive și asociațiile sportive. Publicitatea pentru jocurile de noroc sau sponsorizarea unei asociații sportive nu reprezintă deocamdată un conflict de interese. Prin urmare, interzicerea publicității și a sponsorizărilor trebuie respinsă categoric.

5.9.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI ECONOMICE ȘI MONETARE

destinat Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor

referitor la jocurile de noroc online în piața internă
(2011/2084(INI))

Raportoare pentru aviz: Sophie Auconie

SUGESTII

Comisia pentru afaceri economice și monetare recomandă Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. reamintește importanța economică crescândă a sectorului jocurilor de noroc online, ale căror venituri anuale au depășit 6 miliarde de euro în 2008, ceea ce reprezintă 45 % din piața mondială; este de acord cu Curtea de Justiție a Uniunii Europene că aceasta este o activitate economică cu caracteristici specifice; reamintește că această creștere implică, de asemenea, costuri sociale sporite ca urmare a dependenței de jocurile de noroc și a practicilor ilegale și că reglementarea industriei ar trebui să urmărească reducerea la minimum a acestor costuri prin intermediul unor standarde adecvate de marketing și condiții de acces la site-urile de jocuri de noroc online;
2. insistă asupra faptului că statele membre pot alege în mod liber între trei opțiuni: interzicerea jocurilor de noroc online; instituirea sau menținerea unui monopol național; sau deschiderea controlată a acestui sector, statele membre având dreptul, în conformitate cu jurisprudența consacrată a Curții de Justiție, să restrângă numărul de operatori, tipurile de jocuri disponibile și volumul acestor jocuri; recomandă statelor membre care optează pentru deschiderea piețelor lor de jocuri de noroc online să introducă un sistem de acordare a licențelor pe baza respectării unui caiet de sarcini precis de către operatori și de către autoritățile publice;
3. reamintește că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a indicat faptul că jocurile de noroc transfrontaliere – inclusiv cele furnizate pe cale electronică – reprezintă o activitate economică ce intră sub incidența articolului 56 din TFUE, privind libera circulație a

serviciilor; afirmă că restricțiile privind libertatea de circulație a jocurilor de noroc transfrontaliere pot fi justificate în conformitate cu scutiile enunțate la articolul 51 și articolul 52 din TFUE sau din motive imperative de interes general, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție;

4. își reafirmă poziția că, într-un domeniu atât de sensibil precum jocurile de noroc, autoreglementarea industriei poate doar să completeze, dar nu să înlocuiască legislația în vigoare; ia act de inițiativele de autoreglementare lansate de asociațiile de operatori publici și comerciali din domeniul jocurilor de noroc în ceea ce privește jocurile de noroc responsabile și alte standarde;
5. subliniază faptul că trăsăturile inerente oricărei activități online, în special caracterul transfrontalier al acestor activități, precum și proliferarea operatorilor offshore necesită un răspuns coordonat la nivel european sau mondial, după caz; subliniază importanța unei definiții comune la nivelul UE pentru jocurile de noroc online ca punct de plecare pentru toate actele legislative viitoare;
6. subliniază necesitatea de a descuraja jucătorul de a mai apela la oferte ilicite, ceea ce presupune o ofertă licită coerentă la nivel european, în special în domeniul fiscal, bazată pe standarde comune minime de responsabilitate și integritate; solicită Comisiei Europene, ținând seama în mod adecvat de principiul subsidiarității, să analizeze modul în care ar trebui puse în aplicare aceste standarde comune, inclusiv dacă se impune instituirea unui cadru juridic european cu cerințe minime;
7. subliniază că jocurile de noroc online, în cazul în care nu există un cadru adecvat de reglementare, prezintă riscuri mai mari decât jocurile de noroc tradiționale și că trebuie adoptate măsuri la nivel european pentru combaterea fraudei, a spălării de bani și a altor acte ilicite asociate jocurilor de noroc online; solicită autorităților statelor membre, Comisiei și Europol să coopereze mai eficace, îndeosebi prin intermediul schimburilor periodice de informații; invită Comisia să extindă aplicarea instrumentelor legislative privind lupta împotriva criminalității organizate și a spălării de bani la sectorul jocurilor de noroc online; recomandă stabilirea unei liste negre a întreprinderilor ilicite; sprijină introducerea unui principiu de reglementare potrivit căruia o societate de jocuri de noroc poate funcționa (sau poate solicita licența națională necesară) într-un stat membru doar dacă funcționarea acesteia nu încalcă legislația în niciun alt stat membru al UE; solicită, prin urmare, Comisiei, să studieze posibilitatea ca UE să elaboreze cerințe de standarde interoperabile pentru sistemele de detectare și prevenire a fraudei, cu scopul de a ameliora supravegherea globală a pieței;
8. subliniază, în special, că metoda de pariere „spread betting” (pariuri pe bază de interval) – o formă de jocuri de noroc care se desfășoară predominant online și în care consumatorii pot pierde potențial mult mai mult decât miza lor inițială, – necesită condiții foarte stricte pentru accesul consumatorilor și ar trebui reglementată, astfel cum este deja cazul într-o serie de state membre, într-un mod similar cu instrumentele financiare derivate;
9. consideră că diferitele forme de jocuri de noroc online, cum ar fi jocurile de noroc interactive cu o frecvență rapidă, de ordinul secundelor, pariurile sau jocurile de tip loto săptămânale prezintă caracteristici diferite și, prin urmare, acestea necesită soluții diferite, pentru că posibilitatea abuzurilor este mai mare în cazul anumitor jocuri de noroc decât în

cazul altora; observă, în special, că posibilitatea spălării de bani depinde de calitatea procesului de identificare, de forma de joc și de metodele de plată folosite, fapt care face necesară, în cazul anumitor forme de joc, o monitorizare a tranzacțiilor de joc în timp real și exercitarea unui control mai strict decât în cazul altor forme de joc;

10. subliniază faptul că cooperarea structurală între autoritățile naționale de reglementare este esențială: solicită, prin urmare, extinderea acestei cooperări, cu implicarea Comisiei, în vederea elaborării de standarde comune și a luării de măsuri comune împotriva societăților de jocuri de noroc online care operează în unul sau mai multe state membre, fără licența națională necesară pentru toate jocurile pe care le oferă; subliniază discuțiile din Consiliu pentru a stabili dacă și în ce mod Sistemul de informare al pieței interne ar putea contribui la o cooperare mai eficientă între organismele naționale de reglementare; afirmă că, îndeosebi pentru combaterea spălării banilor, a fraudelor în materie de pariuri și a altor infracțiuni, adesea organizate, soluțiile pur naționale nu au succes; consideră că ar trebui promovate cooperarea dintre autoritățile naționale de supraveghere și schimbul de bune practici și că aceste autorități ar trebui să facă schimb de informații cu autoritățile corespunzătoare din celelalte state membre pentru prevenirea abuzurilor și a spălării de bani;
11. indică faptul că dependența de jocuri de noroc constituie un comportament patologic care poate afecta până la 2 % din populație în anumite țări; solicită, prin urmare, realizarea unui studiu privind nivelul de dependență în toate statele membre ale UE, astfel încât să se fixeze bazele pentru stabilirea unei strategii integrate de protecție a consumatorului împotriva acestei forme de dependență; consideră că, imediat după crearea unui cont de joc, trebuie să se ofere informații corecte și complete referitoare la jocurile de noroc, la modul responsabil de a juca și la metodele de tratament al dependenței de jocuri de noroc; sugerează că jucătorii ar trebui să fie invitați să își stabilească limite zilnice și lunare ale cheltuielilor care să fie aplicabile întregului serviciu de jocuri de noroc;
12. solicită introducerea unor standarde minime legale pentru protejarea consumatorilor, în special a celor mai vulnerabili consumatori, fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta reglementări mai stricte;
13. subliniază necesitatea abordării protecției conturilor consumatorilor deschise în legătură cu jocurile de noroc online în cazul în care prestatorul de servicii devine insolvent; prin urmare, sugerează ca viitoarele acte legislative să aibă obiectivul de a proteja depozitele în cazul în care se impun amenzi asupra site-urilor internet respective sau sunt inițiate proceduri juridice împotriva acestora;
14. insistă asupra faptului că trebuie depuse mai multe eforturi pentru a proteja copiii de pericolele jocurilor de noroc și, îndeosebi, de pericolele dependenței; sugerează luarea în considerare a măsurilor de protecție finanțate de industrie și a monitorizării; consideră că accesul la jocurile de noroc online ar trebui să fie condiționat de deschiderea unui cont de joc, că jucătorii ar trebui verificați în mod precis și corect înainte să își poată crea un cont și că tranzacțiile financiare ar trebui monitorizate și afirmă că toate aceste aspecte ar trebui să reprezinte cerințe indispensabile pentru protejarea jucătorilor, garantarea eficienței sistemelor de interdicție de joc și prevenirea utilizării jocurilor de către minori, a abuzului și a infracționalității;

15. constată că un număr mare de persoane care iau parte la jocurile de noroc sunt jucători profesioniști; consideră că trebuie să fie posibil ca un jucător să fie identificat în orice moment, astfel încât să nu existe posibilitatea creării, la aceeași societate de jocuri de noroc, a mai mult de un cont de joc pentru o singură persoană; consideră că acest lucru ar trebui realizat prin intermediul unei proceduri de identificare standardizate, infailibile, cum ar fi, spre exemplu, cea utilizată de sistemele de verificare online a cardurilor bancare și a cardurilor de credit; subliniază că sistemele robuste de înregistrare și de verificare sunt instrumente-cheie în prevenirea oricărei utilizări abuzive a jocurilor de noroc online, precum spălarea banilor;
16. consideră că proliferarea jocurilor de noroc online ilicite și faptul că nu există o reglementare la nivel mondial a jocurilor de noroc online ar putea reprezenta o amenințare pentru integritatea sportului; subliniază că apărarea credibilității și a corectitudinii competițiilor este o necesitate vitală pentru domeniul sportiv; insistă asupra faptului că aceasta nu poate fi realizată în mod eficace decât la nivel transnațional; consideră că Uniunea Europeană ar trebui să joace, prin urmare, un rol mai activ în apărarea integrității sportului, alături de toate părțile implicate;
17. regretă cazurile recente de corupție și aranjare a meciurilor care au afectat competițiile sportive; solicită, prin urmare, crearea unei cooperări structurale la nivelul UE pentru protejarea integrității și a echității sportive, în conformitate cu articolele 6, 83 și 165 din TFUE; constată că această cooperare trebuie să implice organizatorii de evenimente sportive, operatorii de pariuri online și autoritățile publice pentru promovarea educației jucătorilor și coordonarea luptei împotriva fraudei și corupției în sport, prin schimbul de informații și de expertiză și prin aplicarea definiției comune a infracțiunilor și a sancțiunilor;
18. subliniază faptul că domeniul jocurilor de noroc online reprezintă o sursă majoră de finanțare a anumitor activități de interes general, printre care anumite sporturi; reamintește faptul că pariurile online reprezintă o formă de exploatare comercială a competițiilor sportive; solicită Comisiei să studieze modalități de a asigura o legătură financiară durabilă între veniturile din pariurile sportive și protejarea și dezvoltarea integrității sportului în masă; invită Comisia să asigure un nivel ridicat de certitudine juridică, în special în ceea ce privește aplicarea normelor privind ajutoarele de stat;
19. constată importanța transparenței în sectorul jocurilor de noroc online; are în vedere, în acest sens, impunerea obligației de a prezenta un raport anual, ceea ce ar trebui să demonstreze, între altele, cunoașterea activităților de interes public și/sau a evenimentelor sportive care urmează să fie finanțate și/sau sponsorizate prin veniturile din jocuri de noroc; solicită Comisiei Europene să analizeze posibilitatea prezentării obligatorii a unui raport anual.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	31.8.2011
Rezultatul votului final	+: 38 -: 0 0: 2

Membri titulari prezenți la votul final	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool,
Membri supleanți prezenți la votul final	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Vicky Ford, Ashley Fox, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Andreas Schwab, Theodoros Skylakakis, Catherine Stihler
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Kriton Arsenis (S&D), Knut Fleckenstein (S&D), Bill Newton Dunn (ALDE)

13.7.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI JURIDICE

destinat Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor

referitor la jocurile de noroc online în piața internă
(2011/2084(INI))

Raportor pentru aviz: Sajjad Karim

SUGESTII

Comisia pentru afaceri juridice recomandă Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază faptul că jocurile de noroc online reprezintă activități economice unice în felul lor, în cazul cărora nu se pot aplica pe deplin dispozițiile privind piața internă, și anume libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii;
2. subliniază faptul că statele membre au dreptul să își reglementeze și să își controleze piețele jocurilor de noroc conform legislației europene privind piața internă, precum și în conformitate cu tradițiile și cultura lor;
3. subliniază că, în ceea ce privește o serie de alte probleme, care pot fi rezolvate doar pe plan politic, incertitudinea juridică continuă să persiste, deși Curtea de Justiție a clarificat mai multe aspecte juridice importante cu privire la jocurile de noroc online din Uniunea Europeană;
4. subliniază că, în hotărârile sale recente¹, Curtea de Justiție a precizat că restricțiile normative din statele membre trebuie să fie justificate, consecvente și pe măsura obiectivelor juridice vizate, pentru a proteja consumatorii, a preveni fraudă și a proteja ordinea publică;
5. invită Comisia și statele membre să introducă mecanisme eficiente pentru a atrage mai ales atenția tinerilor asupra pericolelor reprezentate de dependența de jocuri;

¹ Cauzele conexe C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 și C-410/07, Markus Stoß, nepublicate încă.

6. invită Comisia să sprijine consumatorii afectați de practicile ilegale și să le pună la dispoziție asistență juridică;
7. salută declarația Comisiei conform căreia diversele jocuri prezintă diferite riscuri inerente și solicită un regulament diferențiat;
8. solicită adoptarea unor norme minime pentru protejarea consumatorului față de jocurile de noroc online, care să le ofere statelor membre posibilitatea să stabilească reglementări mai stricte;
9. subliniază importanța autorizațiilor naționale pentru operatorii de jocuri de noroc online; consideră că, în această privință, statele membre sunt în poziția cea mai potrivită pentru a acționa, în conformitate cu principiul subsidiarității;
10. constată faptul că, din 2008 și până acum, cazurile pendinte de încălcare a dreptului comunitar ar fi putut avansa mai mult și că niciun stat membru nu a fost sesizat la Curtea Europeană de Justiție;
11. salută prezentarea unei cărți verzi de către Comisie ca pe un pas în direcția cea bună și este de părere că acțiunea Comisiei în acest domeniu este necesară pentru a împiedica fragmentarea pieței interne și a garanta accesul consumatorilor la servicii online sigure și reglementate adecvat; sprijină inițierea de către Comisie a unei ample consultări publice, care să abordeze toate provocările politice și aspectele legate de piața internă ridicate de jocurile de noroc online legale sau ilegale;
12. amintește Comisiei că, în calitate de „gardian al tratatelor”, are datoria să acționeze rapid atunci când primește o plângere privind încălcarea libertăților prevăzute de tratate; invită, așadar, Comisia să urmărească de urgență și în mod sistematic cazurile existente și viitoare de încălcare a dreptului comunitar;
13. salută acordul de grup de lucru al CEN¹, dar își reafirmă punctul de vedere conform căruia autoreglementarea din domeniul industriei jocurilor de noroc poate doar completa reglementările legale, însă nu le poate înlocui;
14. își reafirmă poziția conform căreia pariurile sportive sunt o formă de utilizare comercială a competițiilor sportive și recomandă Comisiei Europene și statelor membre să protejeze competițiile sportive față de orice fel de utilizare comercială nepermisă, mai ales prin recunoașterea drepturilor forurilor sportive asupra competițiilor pe care le organizează, nu numai pentru a garanta venituri echitabile în beneficiul tuturor nivelurilor sportului profesionist și amator, ci și pentru a susține lupta împotriva manipulării meciurilor;
15. îndeamnă statele membre să aibă grijă ca manipularea rezultatelor în vederea obținerii de avantaje financiare sau de altă natură să fie interzisă, orice periclitate a integrității competițiilor, inclusiv cea a competițiilor legate de operațiunile de pariuri, fiind tratată ca o infracțiune;

¹ CWA 16259:2011: Responsible Remote Gambling Measures (Măsuri responsabile privind jocurile de noroc la distanță).

16. solicită Comisiei să prezinte propuneri legislative semnificative pentru a crea un cadru juridic care să asigure certitudinea juridică pentru afacerile europene legale și să protejeze consumatorii.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	11.7.2011
Rezultatul votului final	+ : 22 - : 0 0 : 0
Membri titulari prezenți la votul final	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Membri supleanți prezenți la votul final	Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Toine Manders, Paulo Rangel, Dagmar Roth-Behrendt
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Giuseppe Gargani

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	6.10.2011
Rezultatul votului final	+: 30 -: 1 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Iliana Ivanova, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Membri supleanți prezenți la votul final	Marielle Gallo, Anna Hedh, Constance Le Grip, Emma McClarkin, Sylvana Rapti, Oreste Rossi, Wim van de Camp
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Alexander Alvaro, Monika Hohlmeier, Axel Voss, Pablo Zalba Bidegain